

[Stensballe.]

Tilskud til af de saakaldte Vejmillioner; men det har ikke kunnet lade sig gøre. Men for ikke at sætte Kommunerne i alt for stor Forlegenhed med de Arbejder, som de har taget Stilling til og gerne vil udføre, har vi ment at burde medvirke til denne Lovgivning, som i alt Fald kan sætte de Kommuner, der ikke kan laane paa anden Maade, i Stand til at faa Laan ad denne Vej.

Det ærede Medlem udtalte, at Loven desuden vilde komme til Anvendelse for Byggearbejders Vedkommende — jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa, hvad der kan komme ind under Loven, det er jo meget, meget mere, end det ærede Medlem nævnte —, men i saa Henseende henviste det ærede Medlem til Loven om Laan til Byggearbejder. Kommunerne selv kan jo imidlertid ikke faa Laan i Henhold til den Lov. Hvis de vil opføre en Administrationsbygning, en Vandværksbygning eller andet, kan de ikke faa Laan efter den nævnte Lov, der kun handler om Laan til Boligbyggeri. Det har jeg gerne villet minde det ærede Medlem om, inden man tager endelig Stilling til Lovforslaget.

Efter det ærede Medlems Opfattelse er der ikke nogen Vanskelighed ved Finansieringen. Det er netop det, der har vist sig at være, og det konservative Folkeparti var ogsaa i Fjor enigt med os om, at der nok skulde vise sig at blive Vanskeligheder ved Finansieringen bl. a. af Vejarbejder. Nu søger vi at bidrage til at faa disse Vanskeligheder ryddet af Vejen i det Omfang, der er givet Tilsagn om Tilskud, thi til ret meget mere tror jeg ikke, dette kan slaa til, naar der ogsaa skal udredes Laan til andre Arbejder end Vejarbejder.

Jeg skal afholde mig fra yderligere Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, ogsaa under Hensyn til det Paalæg, som den højtærede Formand har givet os.

I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser vil jeg gerne sige, at det jo kun er under Forudsætning af, at dette er en midlertidig Lov, at vi er gaaet med til den. Vi mener, der kan være Grund dertil under de nuværende Forhold, men i øvrigt kan Kommunerne ligesom hidtil faa deres Laanebehov dækket gennem de Institutioner, hvor de hidtil har været vant til at laane; man skulde da i alt Fald haabe, at de kunde vende tilbage dertil. I saa Henseende vil jeg henlede Opmærksomheden paa Kommunernes Kreditforening. Dér har jo mange Kommuner faaet Laan tid-

ligere, og dér vil ogsaa mange faa Laan i Fremtiden, foruden i Banker, Sparekasser, Forsikringsselskaber og lignende Institutioner, som er vant til at laane ud til Kommuner.

Jeg skal med disse Ord paa ny anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Stein: Til den ærede Ordfører (Stensballe) skal jeg kun sige, at det nu en Gang er hans Opgave at forsvare det, der her foreligger, og jeg har tidligere, ligesom i Dag, haft Lejlighed til at beundre den Smidighed, hvormed man nu indretter sig efter de nye Toner.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne først sige, at der jo er en principiel Mod-sætning mellem de Synspunkter, der gøres gældende af Ministeren, og de Synspunkter, vi bekender os til. Vi mener, at det, det gælder om, er at bringe det almindelige Erhvervsliv i Sving. Vi mener, at en hel Række af de Foranstaltninger, man har truffet, tager Tilliden væk, den Tillid, som er nødvendig, for at man overhovedet i vort Samfund skal kunne disponere ud over Dagen og Vejen, og vi mener, at dette er en i høj Grad medvirkende Aarsag til, at Forholdene vedblivende ligger saa tungt, som de gør.

Naar Ministeren opholdt sig ved, at jeg havde sagt, at de Arbejdsmuligheder, der er for Haanden, er begrænsede, ja, saa er det noget, som jeg meget vel kan staa ved. De Arbejder, som melder sig fra Tid til anden, er faktisk begrænsede. Jeg behøver blot at pege paa den ene Ting, som i Virkeligheden har været Udgangspunktet for den Lovgivning, der her er institueret, nemlig Vejarbejder. Hvad man dér kan sætte ind paa, er begrænset, og naar man nu forcerer Arbejderne frem efter en stor Maalestok, vil det ikke kunne undgaas, at der paa et senere Tidspunkt bliver en vis Mangel paa Arbejde — maaske netop paa det Tidspunkt, da Løftestangen skal tages i Brug og det hele sættes i Sving. Vi mener med andre Ord, at den Forcering af Arbejdet, som et Lovforslag som dette tenderer imod, ikke er absolut af det gode, og vi mener yderligere, som jeg sagde før, at det gælder om for det offentlige, for Staten og Kommunerne, i højere Grad, end sket er i den senere Tid, at sætte Tæring efter Næring. Det kan ikke undgaas, at en Forcering af Arbejderne som den, her er Tale om, maa virke tilbage paa den offentlige Økonomi, maa virke tilbage gennem Renter og Amortisation og tillige gennem Administration o. s. v. paa de en-